

ΓΝΩΜΗ της Ο.Κ.Ε.

«Θεσμικό πλαίσιο έρευνας και τεχνολογίας»
(Σχέδιο Νόμου)

Αθήνα, 27 Ιουλίου 2007

Διαδικασία

Στις 18.07.2007, ο Υπουργός Ανάπτυξης κ. Δημήτρης Σιούφας απέστειλε προς γνωμοδότηση στην Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή (Ο.Κ.Ε.) το Σχέδιο Νόμου «Θεσμικό πλαίσιο έρευνας και τεχνολογίας».

Η Εκτελεστική Επιτροπή της Ο.Κ.Ε. συνέστησε Επιτροπή Εργασίας αποτελούμενη από τους κ.κ. **Γεώργιο Γωνιωτάκη, Φωκίωνα Δεληγιάνη, Ηλία Ηλιόπουλο, Νικόλαο Λιόλιο, Νικόλαο Σκορίνη, Ιωάννη Στεφάνου και Αθανάσιο Τούση.**

Ως Πρόεδρος της Επιτροπής Εργασίας ορίστηκε ο κ. **Στεφάνου**. Στις εργασίες της Επιτροπής Εργασίας μετείχαν ως εμπειρογνώμονες η κα **Έλενα Παπαδοπούλου** και οι κ.κ. **Καθ. Ναπολέων Μαραβέγιας,**

Πέτρος - Λινάρδος Ρυλμόν και Δρ. Βασίλειος Τσάκαλος.

Τον επιστημονικό συντονισμό της Επιτροπής είχε η επιστημονική συνεργάτης της Ο.Κ.Ε. **Δρ. Όλγα Αγγελοπούλου.** Στήριξη από πλευράς Ο.Κ.Ε. παρείχε η κα **Δήμητρα Λαμπροπούλου,** Οικονομολόγος.

Η Επιτροπή Εργασίας ολοκλήρωσε τις εργασίες της σε τρεις (3) συνεδριάσεις, ενώ η Εκτελεστική Επιτροπή διαμόρφωσε την εισήγησή της προς την Ολομέλεια στη συνεδρίαση της 27^{ης} Ιουλίου 2007.

Η Ολομέλεια της Ο.Κ.Ε. υιοθέτησε την εισήγηση της Εκτελεστικής Επιτροπής¹ στη συνεδρίασή της 12ης Νοεμβρίου 2007 και η εισήγηση αυτή αποτελεί την υπ' αριθμ. **187** Γνώμη της Ο.Κ.Ε.

1. Η υιοθέτηση του κειμένου από την Ολομέλεια έγινε χωρίς συζήτηση και είχε καθαρά τυπικό χαρακτήρα καθώς είχε μεσολαβήσει μεγάλο χρονικό διάστημα μεταξύ της ολοκλήρωσης του έργου της Εκτελεστικής Επιτροπής και της συνεδρίασης της Ολομέλειας (λόγω των βουλευτικών εκλογών). Στο μεταξύ, ήδη από τα τέλη Ιουλίου, η Εισήγηση της Ε.Ε. είχε αποσταλεί στον αρμόδιο Υπουργό και τη Βουλή προκειμένου να ληφθεί έγκαιρα υπ' όψιν από την εκτελεστική και τη νομοθετική εξουσία. Για τους λόγους αυτούς, στο εξώφυλλο, ως χρόνος σύνταξης της Γνώμης αναγράφεται η ημερομηνία που συνεδρίασε η Ε.Ε. και όχι η Ολομέλεια.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α΄

ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΤΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ ΝΟΜΟΥ

Το Σχέδιο Νόμου με τίτλο «Θεσμικό πλαίσιο έρευνας και τεχνολογίας» αποτελείται από 54 άρθρα καταναμημένα σε έξι κεφάλαια.

Το **ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α΄** περιλαμβάνει τα άρθρα 1-3.

Το **άρθρο 1** διακηρύσσει ότι η ανάπτυξη και η προαγωγή της επιστημονικής έρευνας, της τεχνολογίας και της καινοτομίας, ως τομέων ζωτικού εθνικού ενδιαφέροντος, αποτελεί υποχρέωση του Κράτους, το οποίο και μεριμνά για τη διάθεση των απαιτούμενων πόρων για το σκοπό αυτόν.

Το **άρθρο 2** περιέχει τους ορισμούς των βασικών εννοιών του Σχεδίου Νόμου.

Το **άρθρο 3** καθορίζει το πεδίο εφαρμογής των διατάξεων του Σχεδίου Νόμου.

Το **ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β΄** φέρει τον τίτλο «Εθνικό Πρόγραμμα Έρευνας και Τεχνολογίας» και περιλαμβάνει τα άρθρα 4-6.

Στο **άρθρο 4** διευκρινίζεται ο σκοπός και το περιεχόμενο του Εθνικού Προγράμματος Έρευνας και Τεχνολογίας (Ε.Π.Ε.Τ), το οποίο εγκρίνεται από την Διυπουργική Επιτροπή για την Έρευνα και την Τεχνολογία (Δ.Ε.Ε.Τ.), ύστερα από εισήγηση του Εθνικού Συμβουλίου Έρευνας και Τεχνολογίας (Ε.Σ.Ε.Τ.). Προβλέπεται ότι με το Ε.Π.Ε.Τ. καθορίζονται οι στόχοι της ερευνητικής και τεχνολογικής πολιτικής στη βασική έρευνα, στην εφαρμοσμένη-τεχνολογική έρευνα και στην καινοτομία, προβλέπονται οι ειδικότερες δράσεις και προϋπολογίζονται οι πιστώσεις που είναι αναγκαίες για την επίτευξη των στόχων αυτών. Μεταξύ

άλλων, αναφέρονται ενδεικτικά θεματικές περιοχές για κάθε κατηγορία έρευνας (βασική, εφαρμοσμένη, και τεχνολογική έρευνα-καινοτομία).

Στο **άρθρο 5** ρυθμίζονται ζητήματα σχετικά με τις δαπάνες του Ε.Π.Ε.Τ. και παρέχονται εξουσιοδοτήσεις για έκδοση υπουργικών αποφάσεων.

Στο **άρθρο 6** ορίζονται οι φορείς που μπορούν να εκτελούν προγράμματα, έργα και μελέτες για την προώθηση της έρευνας, της τεχνολογικής ανάπτυξης και της καινοτομίας α) χρηματοδοτούμενα από τον ετήσιο τακτικό προϋπολογισμό και το πρόγραμμα δημόσιων επενδύσεων, β) από ίδιους πόρους της Γενικής Γραμματείας Έρευνας και Τεχνολογίας (Γ.Γ.Ε.Τ.) ή πόρους που αυτή διαχειρίζεται. Επίσης, ρυθμίζονται η προκήρυξη από τον Εθνικό Οργανισμό Έρευνας και Τεχνολογίας (Ε.Ο.Ε.Τ.) ερευνητικών προγραμμάτων, καθώς και θέματα σχετικά με την αξιολόγηση των φορέων που υποβάλλουν προτάσεις για συμμετοχή στα προκηρυσσόμενα από τον Ε.Ο.Ε.Τ. προγράμματα και των προτάσεών τους. Επιπλέον, προβλέπεται η έκδοση υπουργικών αποφάσεων για την εκτέλεση ερευνητικών προγραμμάτων και έργων που κρίνονται αναγκαία, αλλά δεν περιλαμβάνονται στο Ε.Π.Ε.Τ. και για την απονομή χρηματικών βραβείων για εξαιρετική επίδοση σε θέματα έρευνας, τεχνολογίας και καινοτομίας.

Το **ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ΄** έχει τίτλο «Σχεδιασμός και εφαρμογή ερευνητικής πολιτικής» και περιλαμβάνει τα άρθρα 7-27.

Με το **άρθρο 7** ορίζονται τα αρμόδια όργανα για το σχεδιασμό και την εφαρμογή της ερευνητικής πολιτικής.

Το **άρθρο 8** προσδιορίζει τη σύνθεση και το έργο της Δ.Ε.Ε.Τ.

Με το **άρθρο 9** διευκρινίζονται οι αρμοδιότητες του Υπουργείου Ανάπτυξης και της Γ.Γ.Ε.Τ.

Με το **άρθρο 10** συνιστάται το Ε.Σ.Ε.Τ. στη Γενική Γραμματεία της Κυβέρνησης ως ανεξάρτητο συμβουλευτικό και γνωμοδοτικό όργανο της πολιτείας, υπαγόμενο απευθείας στον Πρωθυπουργό και με αρμοδιότητες πολύ ευρύτερες από εκείνες του υπάρχοντος Εθνικού Συμβουλίου Έρευνας και Τεχνολογίας.

Το **άρθρο 11** προσδιορίζει τις αρμοδιότητες του Ε.Σ.Ε.Τ.

Το **άρθρο 12** αναφέρεται στη συγκρότηση του δεκαπενταμελούς Ε.Σ.Ε.Τ.

Με το **άρθρο 13** προσδιορίζεται η διαδικασία διορισμού και η διάρκεια της θητείας των μελών του Ε.Σ.Ε.Τ.

Το **άρθρο 14** καθορίζει τα προσόντα των μελών του Ε.Σ.Ε.Τ.

Το **άρθρο 15** προβλέπει την έκδοση υπουργικής απόφαση για την έγκριση του κανονισμού εσωτερικής λειτουργίας του Ε.Σ.Ε.Τ.

Με το **άρθρο 16** συνιστάται στη Γ.Γ.Ε.Τ. Ειδική Επιστημονική Γραμματεία για την εν γένει υποστήριξη της λειτουργίας του και την εκπλήρωση της αποστολής του Ε.Σ.Ε.Τ.

Με το **άρθρο 17** ρυθμίζονται ζητήματα διοικητικής υποστήριξης και κάλυψης των δαπανών του Ε.Σ.Ε.Τ. μέσω της Γ.Γ.Ε.Τ.

Το **άρθρο 18** ρυθμίζει τη σύσταση στη Γ.Γ.Ε.Τ. των Τομεακών Επιστημονικών Συμβουλίων για κάθε τομέα επιστημονικής και τεχνολογικής πολιτικής, καθώς και τα θέμα-

τα της συγκρότησης, της λειτουργίας και της οργάνωσής τους.

Με το **άρθρο 19** συνιστάται ο Εθνικός Οργανισμός Έρευνας και Τεχνολογίας (Ε.Ο.Ε.Τ.) ως νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου, το οποίο επιδιώκει δημόσιο και κοινωνικά σκοπού και το οποίο εποπτεύεται από τους Υπουργούς Ανάπτυξης και Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων. Ο Ε.Ο.Ε.Τ. έχει ως αποστολή την εφαρμογή και διαχείριση δράσεων της βασικής, εφαρμοσμένης -τεχνολογικής έρευνας και καινοτομίας και τη μέσω αυτών προαγωγή εν γένει της βασικής και εφαρμοσμένης επιστημονικής έρευνας στην Ελλάδα, κατά τις σχετικές διατάξεις του παρόντος Σχεδίου Νόμου.

Με το **άρθρο 20** ρυθμίζονται οι αρμοδιότητες του Ε.Ο.Ε.Τ.

Το **άρθρο 21** αναφέρεται στη συγκρότηση του Διοικητικού Συμβουλίου του Ε.Ο.Ε.Τ., τη διαδικασία επιλογής, τη θητεία και τις αποζημιώσεις των μελών του.

Το **άρθρο 22** καθορίζει την οργανωτική δομή του Ε.Ο.Ε.Τ., ο οποίος απαρτίζεται από α) το Τμήμα Βασικής Έρευνας, και β) το Τμήμα Εφαρμοσμένης Έρευνας. Ακόμα, προβλέπει την έκδοση προεδρικού διατάγματος για την εξειδίκευση του οργανογράμματος του Ε.Ο.Ε.Τ., την υποδιαίρεση των τμημάτων αυτών σε ερευνητικούς τομείς και τον προσδιορισμό των δράσεων σε κάθε τομέα.

Το **άρθρο 23** προβλέπει τις διαδικασίες αξιολόγησης των ερευνητικών προτάσεων και αποτίμησης των ερευνητικών αποτελεσμάτων στα προγράμματα και τα έργα που χρηματοδοτούνται από τον Ε.Ο.Ε.Τ. με το σύστημα των διεθνών κριτών. Παρέχεται νομοθετική εξουσιοδότηση για έκδοση προεδρικού διατάγματος για τον προσδιορισμό των λεπτομερειών του συστήματος αξιολόγησης.

Το **άρθρο 24** προβλέπει τη λειτουργία Γραφείου Εσωτερικού Ελέγχου (Γ.Ε.Ε.) του Ε.Ο.Ε.Τ. για τον έλεγχο της νομιμότητας των ενεργειών των οργάνων και των υπαλλήλων του Ε.Ο.Ε.Τ. και των προσώπων που συνεργάζονται με αυτόν.

Το **άρθρο 25** προβλέπει το δικαίωμα του Ε.Σ.Ε.Τ. και του Ε.Ο.Ε.Τ. για άμεση, προνομιακή και ακώλυτη πρόσβαση σε στατιστικά δεδομένα υπηρεσιών Υπουργείων, ερευνητικών και τεχνολογικών φορέων, Α.Ε.Ι., λοιπών ν.π.δ.δ. και ν.π.ι.δ. του ευρύτερου δημόσιου τομέα.

Το **άρθρο 26** περιέχει ειδικές διατάξεις για μέλη Δ.Ε.Π. Πανεπιστημίων, Ε.Π. Τ.Ε.Ι. και ερευνητές ερευνητικών κέντρων και αυτοτελών ερευνητικών ινστιτούτων σε σχέση με τη συμμετοχή τους στα Δ.Σ. του Ε.Ο.Ε.Τ. και ως μέλους του Ε.Σ.Ε.Τ. ή Τ.Ε.Σ.

Το **άρθρο 27** θεσπίζει την υποχρέωση εχεμύθειας του προσωπικού του Ε.Σ.Ε.Τ. ή του Ε.Ο.Ε.Τ. και περιέχει σχετικές ποινικές κυρώσεις.

Το **ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ'** φέρει τον τίτλο «Διεθνείς Συνεργασίες» και περιλαμβάνει τα άρθρα 28-31.

Το **άρθρο 28** αναφέρεται σε θέματα διεθνών συνεργασιών και, συγκεκριμένα, συνεργασίας ερευνητών με έδρα σε δύο ή περισσότερα κράτη, χρηματοδότησης κοινών προγραμμάτων και συμμετοχών των Α.Ε.Ι., Τ.Ε.Ι. και ερευνητικών κέντρων στο Πρόγραμμα Πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την έρευνα και την καινοτομία.

Το **άρθρο 29** περιέχει ρυθμίσεις για τη δημιουργία υποδομών των ερευνητικών κέντρων που εποπτεύονται από τη Γ.Γ.Ε.Τ., την ανάδειξη υποδομών πανευρωπαϊκής εμβέλειας των ερευνητικών κέντρων και των

Α.Ε.Ι., καθώς και τη σύσταση κοινοπραξίας βιβλιοθηκών των ερευνητικών κέντρων.

Το **άρθρο 30** θεσπίζει κίνητρα για τον επαναπατρισμό Ελλήνων επιστημόνων της διασποράς από χώρες εντός και εκτός Ε.Ε., προβλέπει την έκδοση υπουργικών αποφάσεων για την προκήρυξη εθνικών προγραμμάτων που ανταποκρίνονται στις προδιαγραφές της Ε.Ε. και συγχρηματοδοτούνται από το εκάστοτε πρόγραμμα πλαίσιο για την έρευνα και την τεχνολογία, καθώς και για τη δημιουργία κανόνων δεοντολογίας και την ενίσχυση της κινητικότητας των ερευνητών στο πλαίσιο της σχετικής στρατηγικής της Ε.Ε.

Το **άρθρο 31** ρυθμίζει θέματα σχετικά με τη συμμετοχή των Ελλήνων επιστημόνων σε διεθνείς ερευνητικές και τεχνολογικές δραστηριότητες και της Ελλάδας στον Ευρωπαϊκό Χώρο Έρευνας, καθώς και σε ευρωπαϊκούς και διεθνείς διακυβερνητικούς οργανισμούς.

Το **ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ε'** φέρει τον τίτλο «Διατάξεις περί ερευνητικών και τεχνολογικών φορέων του δημοσίου τομέα» και περιλαμβάνει τα άρθρα 32-51. Τα άρθρα 33-51 κατανέμονται σε τέσσερεις τίτλους.

Το **άρθρο 32** απαριθμεί τους ερευνητικούς τομείς που εποπτεύει το Κράτος δια της Γ.Γ.Ε.Τ. Πρόκειται για α) τα ερευνητικά κέντρα, β) τα αυτοτελή ερευνητικά ινστιτούτα, γ) τα ειδικά ερευνητικά κέντρα, και δ) τους τεχνολογικούς φορείς. Μεταξύ άλλων, αναφέρεται ότι οι υπόλοιποι ερευνητικοί φορείς που εποπτεύει το Κράτος μέσω άλλων Υπουργείων διέπονται από τις ιδρυτικές τους διατάξεις, με την επιφύλαξη του άρθρου 3 του παρόντος νόμου.

Στον **Τίτλο Ι** με τίτλο «Ερευνητικά κέντρα και ινστιτούτα αυτών. Σύσταση, οργάνωση, λειτουργία» περιλαμβάνονται τα άρθρα 33 και 34.

Το **άρθρο 33** ρυθμίζει τη σύσταση, την οργάνωση και τη λειτουργία των ερευνητικών κέντρων και των ινστιτούτων αυτών. Περιλαμβάνονται ρυθμίσεις για τη σύνθεση του Δ.Σ. των ερευνητικών κέντρων, την εκλογή του Διευθυντή τους και τη συγκρότηση Επιστημονικού Συμβουλίου.

Με το **άρθρο 34** ρυθμίζεται η λειτουργία των ινστιτούτων των ερευνητικών κέντρων και, ιδίως, θέματα σχετικά με την εκλογή και τις αρμοδιότητες του Διευθυντή τους και του Επιστημονικού Γνωμοδοτικού τους Συμβουλίου.

Ο **Τίτλος II** «Αυτοτελή ερευνητικά ινστιτούτα. Κέντρα τεχνολογικής έρευνας. Σύσταση - Οργάνωση -Λειτουργία» περιλαμβάνει τα άρθρα 35-38.

Το **άρθρο 35** αφορά στη σύσταση και στα όργανα διοίκησης των αυτοτελών ερευνητικών ινστιτούτων.

Το **άρθρο 36** αναφέρεται στα ειδικά ερευνητικά κέντρα και τα ειδικά ερευνητικά ινστιτούτα.

Στο **άρθρο 37** περιέχονται κοινές διατάξεις για το διορισμό, τη θητεία και τη λήξη της θητείας των διευθυντών ερευνητικών κέντρων, ινστιτούτων ερευνητικών κέντρων και αυτοτελών ερευνητικών ινστιτούτων.

Με το **άρθρο 38** ρυθμίζεται το ζήτημα της αξιολόγησης των ινστιτούτων των ερευνητικών κέντρων και των αυτοτελών ερευνητικών ινστιτούτων. Εισάγεται το σύστημα της εσωτερικής αξιολόγησης ανά δύο έτη, ρυθμίζονται θέματα σχετικά με την αξιολόγηση από εξωτερικούς κριτές ανά τέσσερα έτη και παρέχεται εξουσιοδότηση για έκδοση υπουργικής απόφασης που θα εξειδικεύει τα κριτήρια της αξιολόγησης. Επιπλέον, προβλέπεται η υποχρέωση των παραπάνω φορέων να συμμορφώνονται στις υποδείξεις της επιτροπής εξωτερικής

αξιολόγησης, ενώ η μη πραγματοποίησή της για περισσότερα από τέσσερα χρόνια συνεπάγεται την αναστολή της χρηματοδότησής τους.

Ο **Τίτλος III** «Προσωπικό των ερευνητικών κέντρων και αυτοτελών ερευνητικών ινστιτούτων» περιλαμβάνει τα άρθρα 39-49.

Με το **άρθρο 39** διακρίνεται το προσωπικό των ερευνητικών κέντρων, των ινστιτούτων τους και των αυτοτελών ερευνητικών ινστιτούτων σε: α) ερευνητικό, β) τεχνικό (επιστημονικό και μη) και γ) διοικητικό. Επιπλέον, προσδιορίζονται τα προσόντα που απαιτούνται για το διορισμό των ερευνητών στις προβλεπόμενες βαθμίδες Α', Β', Γ', Δ' και ο τρόπος αξιολόγησής τους.

Το **άρθρο 40** αφορά στη στελέχωση των ερευνητικών και τεχνολογικών φορέων που εποπτεύονται από τα αρμόδια υπουργεία, των εταιρειών της παραγράφου 5 του άρθρου 3 του Ν. 1514/85 και των Επιστημονικών και Τεχνολογικών Πάρκων του άρθρου 23 του Ν. 2741/99.

Το **άρθρο 41** αφορά στο διορισμό του ερευνητικού προσωπικού των ερευνητικών κέντρων, των ειδικών ερευνητικών κέντρων και των αυτοτελών ερευνητικών ινστιτούτων και στον τρόπο της επιλογής του.

Το **άρθρο 42** ρυθμίζει θέματα σχετικά με την πλήρωση των θέσεων ερευνητών, των οποίων η θητεία έληξε, προσδιορίζει όριο ηλικίας για τη συνταξιοδότησή τους, θεσμοθετεί τις ιδιότητες του ομότιμου και του επίτιμου ερευνητή.

Το **άρθρο 43** επεκτείνει στους διευθυντές των ερευνητικών φορέων αμοιβές αποδοτικότητας αντίστοιχης αυτής των ερευνητών που προβλέπεται στο άρθρο 38 Ν. 3205/2003. Ακόμη, προβλέπεται η αναπροσαρμογή του ερευνητικού επιδόματος των ερευνητών με υπουργική απόφαση.

Το **άρθρο 44** ρυθμίζει θέματα σχετικά με την ερευνητική άδεια των ερευνητών και των ειδικών λειτουργικών επιστημόνων (Ε.Λ.Ε.).

Το **άρθρο 45** αφορά στα οικονομικά κίνητρα που προσφέρονται στους Έλληνες επιστήμονες, μόνιμους κατοίκους εξωτερικού, που διορίζονται σε θέσεις ερευνητών στην Ελλάδα.

Το **άρθρο 46** εισάγει τη δυνατότητα απασχόλησης στα ερευνητικά κέντρα και στα αυτοτελή ερευνητικά ινστιτούτα διάφορων επιστημόνων, όπως επισκεπτών ερευνητών, συνεργαζόμενων ερευνητών, μελών Δ.Ε.Π. Πανεπιστημίου και Ε.Π.-Τ.Ε.Ι., μεταπτυχιακών φοιτητών κ.ά. Επιπλέον, προβλέπεται η δυνατότητα σύναψης συμβάσεων σε τομείς συνεχιζόμενης εκπαίδευσης μεταξύ των Πανεπιστημίων ή και των Τ.Ε.Ι. και των ερευνητικών κέντρων και των αυτοτελών ερευνητικών ινστιτούτων.

Το **άρθρο 47** αφορά στο τεχνικό, επιστημονικό και μη, προσωπικό των ερευνητικών κέντρων και των αυτοτελών ινστιτούτων και στις ειδικότερες διακρίσεις αυτού.

Το **άρθρο 48** αφορά στο διοικητικό προσωπικό των ερευνητικών κέντρων και ινστιτούτων που στελεχώνει τις διοικητικές και οικονομικές τους υπηρεσίες.

Με το **άρθρο 49** ρυθμίζονται θέματα αποσπάσεων του προσωπικού.

Ο **Τίτλος IV** «Διατάξεις γενικής εφαρμογής στους ερευνητικούς φορείς» περιέχει τα άρθρα 50-51.

Το **άρθρο 50** ρυθμίζει ζητήματα σχετικά με τους πόρους και την περιουσία των ερευνητικών φορέων, με τη διάθεση των εσόδων ή δικαιωμάτων από την αξιοποίηση των αποτελεσμάτων έρευνας ή των τεχνολογικών επιτευγμάτων, ενώ περιέχει διατάξεις φορολογικού περιεχομένου για τους φορείς αυτούς.

Το **άρθρο 51** περιέχει εξουσιοδοτήσεις για την έκδοση προεδρικών διαταγμάτων και υπουργικών αποφάσεων για τη ρύθμιση θεμάτων του Σχεδίου Νόμου.

Το **ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΣΤ'** φέρει τον τίτλο «Μεταβατικές και τελικές διατάξεις» και περιλαμβάνει τα άρθρα 52-54.

Το **άρθρο 52** περιλαμβάνει μεταβατικές διατάξεις.

Το **άρθρο 53** περιέχει τις τελικές και ορίζει τις καταργούμενες από το Σχέδιο Νόμου διατάξεις.

Το **άρθρο 54** καθορίζει την έναρξη ισχύος του νόμου από 1.1.2008.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β΄

ΓΕΝΙΚΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΤΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ ΝΟΜΟΥ

Εισαγωγικά, η Ο.Κ.Ε. θα ήθελε να επισημάνει ότι Σχέδια Νόμου μείζονος σημασίας, όπως κατεξοχήν είναι το προτεινόμενο Σχέδιο Νόμου για το θεσμικό πλαίσιο της Έρευνας και της Τεχνολογίας, θα πρέπει να αποτελούν αντικείμενο κοινωνικής διαβούλευσης που δεν θα υπονομεύεται από ασφυκτικά χρονικά όρια. Η Ο.Κ.Ε., προκειμένου να ανταποκριθεί στο θεσμικό της ρόλο, κατέβαλε προσπάθεια να επεξεργαστεί το Σχέδιο Νόμου εντός του περιορισμένου χρονικού διαστήματος που είχε στη διάθεσή της (σημειώνεται ότι το Σχέδιο Νόμου της απεστάλη προς γνωμοδότηση στις 18.7.2007, ενώ κατατέθηκε στη Βουλή την 26.7.2007) και εκφράζει στη συνέχεια τις βασικές παρατηρήσεις της. Είναι όμως βέβαιο ότι μία ενδελεχής και ολοκληρωμένη μελέτη του Σχεδίου Νόμου θα απαιτούσε μεγαλύτερο χρονικό διάστημα.

Το Σχέδιο Νόμου κατατίθεται σε μία χρονική στιγμή που είναι αναγκαίο να γίνουν σημαντικές αλλαγές στον προσανατολισμό του συστήματος προώθησης της έρευνας, της τεχνολογίας και της καινοτομίας στη χώρα μας. Ο στόχος του Εθνικού Προγράμματος Μεταρρυθμίσεων 2005-2008² για αύξηση των πόρων για την έρευνα από το 0,6% του ΑΕΠ σε 1,5% σε έξι χρόνια από σήμερα συνιστά ήδη μία σημαντική αλλαγή που επιβάλλει την επανεξέταση της λειτουργίας και

της διαχείρισης του συστήματος, ενώ παράλληλα η ανάπτυξη της έρευνας στη χώρα μας καλείται να αποτελέσει βασικό παράγοντα ενίσχυσης της κοινωνικής συνοχής³.

Το Σχέδιο Νόμου επιχειρεί γενικότερες επεμβάσεις και μεταβολές στα πεδία της έρευνας και της τεχνολογίας. Από τις γενικότερες αυτές επεμβάσεις, η Ο.Κ.Ε. διακρίνει τις εξής δύο ως κεντρικές, επί των οποίων σημειώνει τα εξής:

(Α) Το άρθρο 1 του Σχεδίου Νόμου διακηρύσσει την υποχρέωση του Κράτους να διαθέτει τους απαιτούμενους πόρους για την ανάπτυξη της επιστημονικής έρευνας, της τεχνολογίας και της καινοτομίας. **Η δέσμευση αυτή για ένα Εθνικό Πρόγραμμα Χρηματοδότησης αποτελούσε αναγκαία βελτίωση**, με δεδομένη την έως σήμερα χαμηλή δαπάνη για έρευνα στην Ελλάδα (0,60% του ΑΕΠ έναντι 1,5% του μέσου όρου της Ε.Ε. των 15)⁴. Παράλληλα, απαιτεί το σαφή καθορισμό της υλοποίησης των στόχων του προγράμματος, ο οποίος θα επιτρέψει την ορθή αξιοποίηση των πόρων αυτών.

Προβλέπονται, ακόμα, ενισχύσεις στις υποδομές των εποπτευόμενων από την Γ.Γ.Ε.Τ. ερευνητικών κέντρων και χρηματοδότηση της έρευνας, πέραν αυτής που πα-

-
2. Βλ. Γνώμη 140 «Εθνικό Πρόγραμμα Μεταρρυθμίσεων, στο πλαίσιο της Στρατηγικής της Λισσαβόνας», Οκτώβριος 2005.
 3. Στην 153 Γνώμη της Ο.Κ.Ε. επί του Σχεδίου Νόμου «Εθνικό Στρατηγικό Πλαίσιο Αναφοράς (ΕΣΠΑ) 2007-2013 -Δ΄ ΚΠΣ» (Απρίλιος 2006), η Ο.Κ.Ε. επισήμανε ότι η δυσμενής θέση της ελληνικής οικονομίας στο επίπεδο της διεθνούς ανταγωνιστικότητας την τελευταία δεκαετία δεν είναι δυνατόν να ερμηνευθεί με βάση το εργατικό κόστος. Η ελληνική οικονομία πρέπει να ακολουθήσει μία στρατηγική τεχνολογικής και οργανωτικής αναβάθμισης, η οποία θα συνδυαστεί αναπόφευκτα με τη βελτίωση των αμοιβών της εργασίας και του βιοτικού επιπέδου των εργαζομένων.
 4. Την υστέρηση αυτή είχε επισημάνει η Ο.Κ.Ε. στη 161 Γνώμη της επί της «Έκθεσης Εφαρμογής για το 2006 του Εθνικού Προγράμματος Μεταρρυθμίσεων 2005-2008» (Οκτώβριος 2006).

ρέχεται με ανταγωνιστικούς όρους, οι οποίες ήταν απαραίτητες για την ενίσχυση του παραγόμενου ερευνητικού έργου, όπως εξάλλου και οι διαδικασίες κρίσης και αξιολόγησης για τη χρηματοδότηση των ερευνητικών ομάδων (άρθρα 6, 23 και 29).

(B) Η επιχειρούμενη αναδιάρθρωση των οργάνων που χαράσσουν, συντονίζουν, διαχειρίζονται και αξιολογούν την ερευνητική δράση δεν αφήνει να διαφανεί ο φορέας λήψης των πολιτικών στρατηγικών αποφάσεων για την έρευνα. Έντονη ανησυχία προκαλείται σε σχέση με τις **αρμοδιότητες και το ρόλο της Γ.Γ.Ε.Τ. που διατρέχει τον κίνδυνο αποδυνάμωσης, καθώς δεν οριοθετείται με σαφήνεια έναντι του ρόλου του Ε.Ο.Ε.Τ.** Συνακόλουθα, σοβαρός προβληματισμός προκαλείται και αναφορικά με τη διασφάλιση της εργασιακής σχέσης και των δικαιωμάτων των εργαζομένων, καθώς **το Σχέδιο Νόμου ρυθμίζει τη λειτουργία μίας σειράς φορέων, χωρίς όμως να περιέχει διατάξεις που θα κατοχυρώνουν τα δικαιώματα αυτά.**

Πέραν των παρατηρήσεων αυτών, η Ο.Κ.Ε. επισημαίνει τα εξής:

1. Είναι γεγονός ότι υπάρχει ανάγκη για τη δημιουργία ενός νέου συστήματος με γνώμονα την ενίσχυση της ερευνητικής δραστηριότητας, αλλά και τις ανάγκες της ελληνικής κοινωνίας και οικονομίας. Την παρούσα χρονική στιγμή, κατά την οποία επιχειρείται η αναδιάρθρωση του θεσμικού πλαισίου για την έρευνα, την τεχνολογία και την καινοτομία, είναι **απολύτως αναγκαίο να επανεξετασθούν οι μέθοδοι του παρελθόντος και να αναθεωρηθούν όλες εκεί-**

νες οι λειτουργίες και οι επιλογές που έως σήμερα περιόρισαν την αξιοποίηση των όποιων διαθέσιμων πόρων για την έρευνα (είτε αυτοί προέρχονταν από τον επιχειρηματικό τομέα, είτε γενικά από το σύνολο της οικονομικής δραστηριότητας), **αλλά και την ποιότητα και την ευρύτερη αξιοποίηση των ερευνητικών προγραμμάτων.**

Μία τέτοια αναθεώρηση θα πρέπει να οδηγεί σε ένα σύγχρονο θεσμικό πλαίσιο για την έρευνα και την τεχνολογία που κατ' ανάγκην θα στοχεύει στη δημιουργία ενός Εθνικού Συστήματος για τα πεδία αυτά, ικανό να παράγει νέα γνώση και εφευρετικότητα, αλλά και να εξασφαλίζει τη **μεταφορά τους στις διάφορες οικονομικές δραστηριότητες.**

Παράλληλα, **οι στρατηγικές επιλογές πρέπει να περιλαμβάνουν σαφείς επιστημονικούς στόχους, αλλά και στόχους στο επίπεδο των πολιτικών:** (α) ανάπτυξη εξειδικευμένων ερευνητικών κέντρων σε όλους τους τομείς στρατηγικής σημασίας που αφορούν την οικονομία, την κοινωνία και το περιβάλλον⁵, (β) πλήρης ένταξη των Α.Ε.Ι. στην υλοποίηση της ερευνητικής και τεχνολογικής πολιτικής, (γ) ο μεσοπρόθεσμος ή μακροπρόθεσμος χαρακτήρας των διαδικασιών ανάθεσης ερευνητικών προγραμμάτων ακόμα και όταν πραγματοποιούνται με ανταγωνιστικές μεθόδους.

2. Αν και το Σχέδιο Νόμου στοχεύει στη συνολική ρύθμιση των ζητημάτων έρευνας και τεχνολογίας, εμφανίζει σε πολλά και καίρια σημεία του **ασάφεια και έλλειψη συνοχής.**

5. Όπως (α) οι προοπτικές της αγροτικής οικονομίας και της παραγωγής τροφίμων, (β) ο σχεδιασμός των βιομηχανικών προϊόντων, όταν η ποιότητα και η ανταγωνιστικότητα εξαρτώνται σε καθοριστικό βαθμό σε σημαντικούς κλάδους (από το ένδυμα ως τα ναυπηγεία) από την αναβάθμιση αυτής της δραστηριότητας, (γ) η παραγωγή λογισμικού όπου υπάρχουν μεγάλες αναξιοποίητες δυνατότητες και η παραγωγή νέας γνώσης για τα συστήματα, (δ) η εκπαίδευση, (ε) υγεία και (στ) η κοινωνική ασφάλιση, αλλά και (ζ) η διοίκηση επιχειρήσεων και η δημόσια διοίκηση, (η) η προστασία της πολιτιστικής κληρονομιάς, (θ) η προστασία του φυσικού περιβάλλοντος, η εξοικονόμηση ενέργειας και η ανάπτυξη εναλλακτικών μορφών, η ανακύκλωση απορριμμάτων.

Ως προς το σημαντικό θέμα του συντονισμού των ενεργειών για την ανάπτυξη της έρευνας στη χώρα, το Σχέδιο Νόμου προβλέπει **πολλά συλλογικά όργανα σχεδιασμού και υλοποίησης της ερευνητικής πολιτικής** (Δ.Ε.Ε.Τ., Ε.Σ.Ε.Τ., Ε.Ο.Ε.Τ.), πέραν της Γ.Γ.Ε.Τ. και του εποπτεύοντος Υπουργείου Ανάπτυξης, **χωρίς όμως να διασαφηνίζεται και να διευκρινίζεται στο Σχέδιο Νόμου ούτε ποιες ακριβώς αρμοδιότητες έχουν ή οριοθέτηση μεταξύ αυτών των αρμοδιοτήτων** (με χαρακτηριστικό παράδειγμα που προαναφέρθηκε τις αρμοδιότητες της Γ.Γ.Ε.Τ. και του Ε.Ο.Ε.Τ.), **ούτε ο τρόπος με τον οποίο θα επιτευχθεί ο απαραίτητος συντονισμός**. Η προτεινόμενη δομή αρμοδιοτήτων στα πεδία της έρευνας και της τεχνολογίας εμφανίζεται περίπλοκη, δαιδαλώδης και γραφειοκρατική, γενώντας προβληματισμούς σε σχέση με τις δυνατότητες επιτυχούς εφαρμογής στην πράξη του συστήματος που προτείνεται.

Εξάλλου, προβλέπεται η λειτουργία διάφορων επιτροπών και οργάνων, όπως τα Τομεακά Επιστημονικά Συμβούλια (Τ.Ε.Σ.), η λειτουργία των οποίων θα πρέπει να υποστηριχθεί από προσωπικό που θα κληθεί να παράξει σημαντικό ποιοτικά και ποσοτικά έργο (π.χ. επεξεργασία μελετών), χωρίς όμως να διασφαλίζεται η σταθερή και πλήρης στελέχωσή τους. Για το θέμα αυτό η Ο.Κ.Ε. διατυπώνει ειδικότερες παρατηρήσεις στην αξιολόγηση των άρθρων 18 (Τ.Ε.Σ.) και 22 (Ε.Ο.Ε.Τ.).

Παράλληλα, και επιμέρους διατάξεις που αφορούν σε ζητήματα όπως τα ερευνητικά προγράμματα και η χρηματοδότησή τους είναι ασαφείς, με τον κίνδυνο να προκαλέσουν προβλήματα κατά την εφαρμογή τους. Χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτελεί το άρθρο 6 που αφορά το εξαιρετικά σημαντικό θέμα της ένταξης φορέων, προγραμμάτων και έργων στο Ε.Π.Ε.Τ. και το οποίο σχολιάζεται ειδικότερα στην κατ' άρθρον αξιολόγηση.

Ακόμα, η ρύθμιση πολλών ζητημάτων παραπέμπεται σε προεδρικά διατάγματα και υπουργικές αποφάσεις, καθώς το Σχέδιο Νόμου περιέχει **περί τις 40 εξουσιοδοτήσεις για έκδοση κανονιστικών πράξεων**. Συνεπώς, η ενεργοποίηση του Σχεδίου Νόμου και η εξειδίκευση διάφορων παραμέτρων της ερευνητικής πολιτικής εξαρτώνται από την έκδοση των πράξεων αυτών.

3. Η ασάφεια που προαναφέρθηκε (σχετικά με τα όργανα που θα έχουν το έργο της χάραξης της επενδυτικής πολιτικής) έχει ως συνέπεια να μην μπορεί να εντοπιστεί το όργανο εκείνο, στο οποίο θα μπορούσαν να συμμετέχουν και οι εκπρόσωποι των κοινωνικών εταίρων και γενικά των οικονομικών και κοινωνικών φορέων, καθώς η συμμετοχή τους είναι αναγκαία για τη σύνδεση της έρευνας, της τεχνολογίας και της καινοτομίας με την οικονομία και την παραγωγή⁶.

6. Στην 172 Γνώμη της επί της «Εθνικής Στρατηγικής για την Αειφόρο Ανάπτυξη» (Μάρτιος 2007), η Ο.Κ.Ε. υπογράμμισε ότι είναι αναγκαία η λήψη πρόσθετων μέτρων για την ενίσχυση των μηχανισμών παραγωγικής αξιοποίησης των ερευνητικών αποτελεσμάτων, με στόχο την αύξηση τόσο της ερευνητικής δραστηριοποίησης του ιδιωτικού τομέα, όσο και της αύξησης των καινοτόμων επενδυτικών δράσεων. Στην 161 Γνώμη της επί της «Έκθεσης Εφαρμογής για το 2006 του Εθνικού Προγράμματος Μεταρρυθμίσεων 2005-2008» (Οκτώβριος 2006), η Ο.Κ.Ε. είχε παρατηρήσει υστερήσεις, στις οποίες συγκαταλέγονται η έλλειψη σημαντικής προόδου στη χρήση των νέων τεχνολογιών και στην ανάληψη δράσεων για τη χρηματοδότηση καινοτόμων δραστηριοτήτων στον αγροτικό τομέα, η έλλειψη μέτρων που να προωθούν μηχανισμούς μεταφοράς γνώσης, κατάλληλα προσαρμοσμένης στα ελληνικά δεδομένα, από άλλες περισσότερες τεχνολογικά αναπτυγμένες χώρες και η ασύμπτωτη σχέση μεταξύ της έρευνας και των αναγκών των επιχειρήσεων.

Η σύνδεση αυτή είναι απολύτως απαραίτητη στη χώρα μας, όπου οι περισσότερες επιχειρήσεις δεν έχουν τη δυνατότητα να χρηματοδοτούν ερευνητικά προγράμματα, όπως σε άλλες χώρες. Ωστόσο, το Σχέδιο Νόμου αποκλείει τη συμμετοχή των παραγωγικών φορέων, όπως τον αγροτικό κόσμο και τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις, εξαιρουμένου του επιστημονικού δυναμικού και των στελεχών επιχειρήσεων.

Έτσι λ.χ. στο δεκαπενταμελές Ε.Σ.Ε.Τ. προβλέπεται η συμμετοχή στελεχών επιχειρήσεων ή ερευνητών διεθνούς κύρους από τον ιδιωτικό τομέα (5 στελέχη παράλληλα με 8 επιστήμονες, τον Πρόεδρο του Ε.Ο.Ε.Τ. και έναν εκπρόσωπο του Δημοσίου), με στόχο -κατά την Αιτιολογική Έκθεση- η ερευνητική πολιτική να επιτυγχάνει τη σύνθεση της βασικής με την εφαρμοσμένη τεχνολογική έρευνα και την καινοτομία (άρθρο 12). Πλην όμως, η συμμετοχή προσώπων προερχομένων από ορισμένες επιχειρήσεις δεν εξασφαλίζει τη συνολική εκπροσώπηση των κοινωνικών φορέων. Η συμμετοχή των παραγωγικών δυνάμεων δεν διασφαλίζεται ούτε στα Τομεακά Επιστημονικά Συμβούλια στη Γ.Γ.Ε.Τ. (άρθρο 18).

Η Ο.Κ.Ε. θεωρεί απαραίτητη τη συμμετοχή στο Ε.Σ.Ε.Τ., και σε κάθε όργανο που θα εισηγείται την ερευνητική πολιτική, επιστημονικών στελεχών, εξειδικευμένων στα σχετικά θέματα, που θα υποδεικνύονται από τους οικονομικούς και κοινωνικούς εταίρους στο σχεδιασμό της πολιτικής αυτής, ώστε να διασφαλίζεται η παραπάνω σύνδεση.

Αντίστοιχα, η Ο.Κ.Ε. θεωρεί ότι στο Δ.Σ. των ερευνητικών κέντρων ο εκπρόσωπος του ιδιωτικού τομέα δεν απαιτείται να είναι διακεκριμένος ερευνητής, αλλά θα πρέπει

να είναι **επιστήμων, καλός γνώστης της αγοράς σε κάποιους από τους τομείς δραστηριοποίησης του κέντρου** (άρθρο 33).

Επιπλέον, το Σχέδιο Νόμου δεν προβλέπει επαρκείς μηχανισμούς για τη **μεταφορά των ερευνητικών αποτελεσμάτων στους τομείς αυτούς**, ούτε ισχυρά κίνητρα για τη συμμετοχή των επιχειρήσεων στις δαπάνες ερευνητικών προγραμμάτων. Υφίσταται η πρόβλεψη του άρθρου 9 παρ. 5 για τη σύσταση επιχειρήσεων με προεδρικά διατάγματα με στόχο την εφαρμογή και αξιοποίηση των αποτελεσμάτων της επιστημονικής έρευνας και τεχνολογίας⁷, χωρίς όμως να προκύπτει η γενικότερη στόχευση της ρύθμισης αυτής.

4. Αν και το Σχέδιο Νόμου δημιουργεί την εντύπωση, ιδίως από τις αρχικές του διατάξεις, ότι ρυθμίζει συνολικά τα θέματα της έρευνας στη χώρα μας, ωστόσο, περιορίζεται σε ρυθμίσεις που αφορούν ζητήματα του Υπουργείου Ανάπτυξης.

Παραλείπονται σημαντικές ενισχύσεις της έρευνας που διενεργούν τα Α.Ε.Ι., αλλά και της έρευνας των ερευνητικών ινστιτούτων που εποπτεύονται από άλλα υπουργεία (π.χ. το ΕΘΙΑΓΕ του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, άλλων ινστιτούτων των Υπουργείων Άμυνας, Υγείας κ.λπ.).

Επομένως, δεν επετεύχθη η πλήρης ενσωμάτωση σε ένα συνολικό πλαίσιο για την έρευνα στην Ελλάδα των ερευνητικών ινστιτούτων των ΑΕΙ και των άλλων υπουργείων, γεγονός που προσδίδει στο Σχέδιο Νόμου μερικό χαρακτήρα και περιορίζει την εμβέλεια και τις δυνατότητές του.

Παραμένουν ανεπίλυτα τα προβλήματα αυτοτελούς χρηματοδότησης της έρευ-

7. Αντίστοιχη ρύθμιση περιείχε το άρθρο 3 παρ. 5 του Ν. 1514/85.

νας των Α.Ε.Ι. για έρευνες που κρίνονται αναγκαίες από την πανεπιστημιακή κοινότητα, με αποτέλεσμα τα Α.Ε.Ι. να εξακολουθούν να υπόκεινται σε μεγάλο βαθμό στις διαδικασίες άντλησης πόρων από

ανταγωνιστικά προγράμματα⁸. Η Ο.Κ.Ε. θεωρεί ότι και το ζήτημα της χρηματοδότησης της πανεπιστημιακής έρευνας θα πρέπει να τύχει ειδικής νομοθετικής ρύθμισης.

8. Στην 162 Γνώμη της για το «Προσχέδιο Πρότασης για αλλαγές του θεσμικού πλαισίου για τη δομή και λειτουργία των Ανώτατων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων» (Νοέμβριος 2006), η Ο.Κ.Ε. είχε προτείνει να εξετασθεί το ζήτημα της πραγματικής ένταξης της έρευνας στις βασικές προϋποθέσεις ανέλιξης και αξιολόγησης των καθηγητών, καθώς επίσης και στις προϋποθέσεις ολοκλήρωσης των σπουδών για τους φοιτητές, θεωρώντας ότι παρόμοια μέτρα αποτελούν αναπόσπαστο τμήμα μιας ολοκληρωμένης μεταρρύθμισης στο χώρο της Ανώτατης Παιδείας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ΄

ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΚΑΤ' ΑΡΘΡΟΝ

Άρθρο 2 Ορισμοί

Ο ορισμός της έννοιας «τεχνολογική καινοτομία» (άρθρο 2 παρ. 1 περ. στ') είναι εσφαλμένος, διότι αναφέρεται στην καινοτομία με την ευρεία έννοια. Επιπλέον, σε κάποια σημεία του κειμένου του Σχεδίου Νόμου χρησιμοποιείται ο όρος «καινοτομία» χωρίς να προσδιορίζεται, εάν νοείται η τεχνολογική καινοτομία ή η καινοτομία υπό την ευρεία έννοια.

Άρθρο 6 Ένταξη στο Ε.Π.Ε.Τ.

Σε συνέχεια των παρατηρήσεων της γενικής αξιολόγησης για το άρθρο αυτό, επισημαίνεται ότι αν και ο τίτλος του άρθρου 6 είναι «Ένταξη στο Ε.Π.Ε.Τ.», το κείμενο του άρθρου δεν κάνει λόγο για ένταξη φορέων, προσώπων ή δράσεων στο Ε.Π.Ε.Τ.

Επιπλέον, δεν προκύπτει η σχέση όσων δικαιούνται να εκπονούν προγράμματα, η χρηματοδότηση της κάθε κατηγορίας προγραμμάτων ή ο φορέας διαχείρισης κάθε μίας.

Ιδίως αναφορικά με τις παραγράφους 1 και 2, επισημαίνεται η ασάφεια που υπάρχει σε σχέση, με το εάν υπάρχουν δύο κατηγορίες προγραμμάτων: δραστηριότητες και κονδύλια που δεν διαχειρίζεται ο Ε.Ο.Ε.Τ. (παρ. 1) και άλλες δράσεις και κονδύλια που αυτός διαχειρίζεται. Αν είναι έτσι, τότε δεν διευκρινίζεται ποιος φορέας διαχειρίζεται τις δράσεις και τις χρηματοδοτήσεις της παρ. 1. Και, πάντως, δεν προκύπτει, εάν το Ε.Π.Ε.Τ. περιέχει τα προγράμματα της παρ. 1 ή της παρ. 2.

Η σύγχυση επιτείνεται από το διαχωρισμό των στόχων του Ε.Π.Ε.Τ. σε βασική και εφαρμοσμένη έρευνα του άρθρου 4, και στη συνέχεια το διαχωρισμό (στο ίδιο άρθρο) των προγραμμάτων σε βασικής έρευνας, εφαρμοσμένης έρευνας και τεχνολογικής έρευνας και καινοτομίας, που δεν αντιστοιχεί σε αντίστοιχες δομές διαχείρισης των προγραμμάτων.

Περαιτέρω δεν ορίζεται σε ποιο είδος προγραμμάτων αναφέρεται η παράγραφος 3 του άρθρου 6 (που προβλέπει την έκδοση προεδρικού διατάγματος που θα ρυθμίζει θέματα χρηματοδότησης φορέων που εκπονούν προγράμματα χρηματοδοτούμενα από τη Γ.Γ.Ε.Τ.), καθώς και το αν το Ε.Π.Ε.Τ. περιλαμβάνει και τα προγράμματα που χρηματοδοτούνται από τα διαρθρωτικά ταμεία

Επίσης, τίθεται το ερώτημα, για ποιο λόγο η παρ. 4 εξηγεί τις δραστηριότητες του Ε.Ο.Ε.Τ., αφού οι παράγραφοι που προηγούνται αναφέρονται σε κονδύλια τα οποία τυγχάνουν διαχείρισης εκτός Ε.Ο.Ε.Τ.

Άρθρο 18 Τομεακά Επιστημονικά Συμβούλια (Τ.Ε.Σ.)

Τα Τ.Ε.Σ. συνίστανται με το άρθρο 18 στη Γ.Γ.Ε.Τ. για κάθε τομέα επιστημονικής και τεχνολογικής πολιτικής, όπως οι τομείς αυτοί θα αποφασιστούν από τη Δ.Ε.Ε.Τ. ύστερα από γνώμη του Ε.Σ.Ε.Τ. Στις αρμοδιότητές τους ανήκει η προσφορά επιστημονικού συμβουλευτικού έργου στα Υπουργεία Ανάπτυξης και Παιδείας και η επικύρωση του Ε.Σ.Ε.Τ. για τη διαμόρφωση στρατηγικής έρευνας και τεχνολογίας.

Η παρ. 1 του άρθρου 18 ορίζει ότι κάθε Τ.Ε.Σ. αποτελείται από τον Πρόεδρό του και τέσσερα μέλη, τα οποία είναι Καθηγητές Πανεπιστημίου ή Τ.Ε.Ι. ή ερευνητές Α' βαθμίδος με διεθνώς αναγνωρισμένο κύρος και πλούσια εμπειρία, ενώ σε αυτό συμμετέχουν και στελέχη του ευρύτερου παραγωγικού τομέα κάτοχοι διδακτορικού διπλώματος και με πενταετή τουλάχιστον εμπειρία και ικανότητα σχεδιασμού και συντονισμού ερευνητικών έργων. Η επιλογή των μελών γίνεται με ανοιχτή πρόσκληση ενδιαφέροντος (παρ. 2).

Η Ο.Κ.Ε. θεωρεί, ότι πέραν της εποπτείας και διεύθυνσης των Τ.Ε.Σ. από πρόσωπα ιδιαίτερων προσόντων, είναι βέβαιο ότι θα απαιτηθεί παραγωγή ποιοτικού και ποσοτικού έργου από στελέχη που θα μπορούν να αφιερωθούν στο έργο αυτό και δεν θα εμποδίζονται από την παράλληλη απασχόλησή τους σε άλλους φορείς. Θα πρέπει, επομένως, να διασφαλιστεί η κάλυψη της ανάγκης αυτής.

Άρθρο 22 **Οργανωτική δομή του Ε.Ο.Ε.Τ.** **Παρ. 6**

Η παράγραφος 6 προβλέπει την έκδοση προεδρικού διατάγματος για τη ρύθμιση των ζητημάτων οργάνωσης του Ε.Ο.Ε.Τ., με το οποίο συνιστώνται έως 150 θέσεις επιστημονικού και λοιπού προσωπικού και καθορίζεται η διαδικασία πλήρωσής του. Θα πρέπει να ληφθεί μέριμνα έτσι ώστε, αφενός, η στελέχωση του Ε.Ο.Ε.Τ. να αντιστοιχεί στις αρμοδιότητές τους και, αφετέρου, **να μην διενεργηθεί με πλήθος αποσπάσεων (που προβλέπονται στο άρθρο 49) στελώντας άλλους φορείς, όπως τη Γ.Γ.Ε.Τ. από το αναγκαίο προσωπικό της.**

Η παρατήρηση αυτή σε συνδυασμό με τις προηγούμενες επισημάνσεις στο άρθρο 18, προκαλεί τον προβληματισμό σχετικά

με την επαρκή στελέχωση με προσωπικό που θα μπορεί να καλύψει τις ανάγκες κάθε φορέα.

Άρθρο 30 **Κινητικότητα ερευνητών-Επαναπατρισμός Ελλήνων επιστημόνων της διασποράς**

Το άρθρο 30 προβλέπει κίνητρα για τον επαναπατρισμό των Ελλήνων επιστημόνων της διασποράς. Η αξιοποίηση του ανθρώπινου επιστημονικού δυναμικού που βρίσκεται στην Ελλάδα, αλλά και στο εξωτερικό, αποτελεί από μόνη της ένα σημαντικό στρατηγικό στόχο, θα πρέπει όμως να εξασφαλιστεί ότι υφίστανται τα απαραίτητα προσόντα και το αξιόλογο έργο των ερευνητών που ενισχύονται.

Άρθρο 32 **Ερευνητικοί και τεχνολογικοί φορείς του δημόσιου τομέα** **Παρ. 1**

Η παρ. 1 του άρθρου 32 προβλέπει ρητά τις κατηγορίες των ερευνητικών φορέων που εποπτεύει το Κράτος μέσω της Γ.Γ.Ε.Τ. Στην απαρίθμηση αυτή είναι σκόπιμο να γίνει ρητή αναφορά στα Εθνικά Ερευνητικά Κέντρα, αντίστοιχη με την ισχύουσα του άρθρου 8 παρ. 4 Ν. 1514/85, προκειμένου να αποφευχθούν τυχόν ερμηνευτικά προβλήματα.

Άρθρο 39 **Παρ. 2** **Κατηγορίες προσωπικού-ερευνητικό προσωπικό**

Η παρ. 2 του άρθρου 39 προβλέπει την αντιστοίχιση των βαθμίδων Α', Β', Γ' και Δ' των ερευνητών των ερευνητικών κέντρων της Γ.Γ.Ε.Τ. με τις βαθμίδες μελών Δ.Ε.Π. των πανεπιστημίων του καθηγητή, αναπλη-

ρωτή καθηγητή, επίκουρου καθηγητή και λέκτορα αντίστοιχα. Η ρύθμιση αυτή κρίνεται θετικά, εφόσον συνεπάγεται την αναβάθμιση του μισθολογικού καθεστώτος των ερευνητών. Θα πρέπει, ωστόσο, να διευκρινιστούν με ρητή πρόβλεψη οι πρακτικές συνέπειες και τα δικαιώματα που απορρέουν από την αντιστοίχιση αυτή, π.χ. μισθολογική εξίσωση, έτσι ώστε να μην υπάρξουν αμβιβολίες μετά την ψήφιση του νόμου.

Μέριμνα θα πρέπει, επίσης, να ληφθεί και για την αναβάθμιση του προσωπικού των άλλων κατηγοριών πέραν των ερευνητών, μέσω ρυθμίσεων που θα επιτρέψουν την εξέλιξή του μετά από την αξιολόγηση των γνώσεων, της εμπειρίας και της προϋπηρεσίας του.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ Ο.Κ.Ε.

Χρήστος Πολυζωγόπουλος

Στην Ολομέλεια της 12ης Νοεμβρίου 2007 παρέστησαν τα κάτωθι Μέλη
της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής:

ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Πολυζωγόπουλος Χρήστος

ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΙ

Στεφάνου Ιωάννης
Εκπρόσωπος Σ.Ε.Β.

Παπαντωνίου Κωνσταντίνος
Α.Δ.Ε.Δ.Υ.

Λιόλιος Νικόλαος
Μέλος Δ.Σ. ΠΑ.Σ.Ε.Γ.Ε.Σ.

Α' ΟΜΑΔΑ

Σκορίνης Νικόλαος
Γενικός Γραμματέας Δ.Σ. Γ.Σ.Ε.Β.Ε.Ε.

Κεφάλας Χαράλαμπος
Εκπρόσωπος Ε.Σ.Ε.Ε.

Τσαπτήρης Γεώργιος
Ένωση Ελληνικών Τραπεζών

Χασιώτης Νικόλαος
Εκπρόσωπος Ένωσης
Ελλήνων Εφοπλιστών

Αλέπης Μιχάλης
Μέλος Δ.Σ. Σ.Α.Τ.Ε.

Β' ΟΜΑΔΑ

Βουλγαράκης Δημήτριος
Γ.Σ.Ε.Ε.

Γκουτζαμάνης Κωνσταντίνος
Γ.Σ.Ε.Ε.

Κολεβέντης Φώτης
Γ.Σ.Ε.Ε.
σε αναπλήρωση του
Πουπάκη Κώστα
Γ.Σ.Ε.Ε.

Κουτσιμπογιώργος Γεώργιος
Γ.Σ.Ε.Ε.

Λαναρά Ζωή
Γ.Σ.Ε.Ε.

Λιονάκης Μανούσος
Γ.Σ.Ε.Ε.

Πολίτης Δημήτρης
Γ.Σ.Ε.Ε.

Πούπκος Ιωάννης
Γ.Σ.Ε.Ε.
σε αναπλήρωση του
Παναγόπουλου Ιωάννη
Πρόεδρου Γ.Σ.Ε.Ε.

Τούσης Αθανάσιος
Γ.Σ.Ε.Ε.

Αποστολόπουλος Αναστάσιος
Α.Δ.Ε.Δ.Υ.

Ηλιόπουλος Ηλίας
Α.Δ.Ε.Δ.Υ.

Ξενάκης Βασίλειος
Α.Δ.Ε.Δ.Υ.

Γ' ΟΜΑΔΑ

Καφύρας Χαράλαμπος
Μέλος Γ.Σ. ΠΑ.Σ.Ε.Γ.Ε.Σ.
σε αναπλήρωση του
Καραμίχα Τζανέτου
Πρόεδρου Δ.Σ. ΠΑ.Σ.Ε.Γ.Ε.Σ.

Γωνιωτάκης Γεώργιος
Πρόεδρος Δ.Σ. Γ.Ε.Σ.Α.Σ.Ε.

Γκίνης Σοφοκλής
Γενικός Γραμματέας Γ.Ε.Σ.Α.Σ.Ε.
σε αναπλήρωση του
Κουκουλάκη Ζαχαρία
Μέλους Δ.Σ. Γ.Ε.Σ.Α.Σ.Ε.

Σωτηρακόπουλος Βασίλειος
Μέλος Δ.Σ. Π.Ι.Σ.

Οικονομίδης Δημήτριος
Εκπρόσωπος Ο.Ε.Ε.
σε αναπλήρωση του
Γιαννόπουλου Παρασκευά
Πρόεδρου Ο.Ε.Ε.

Τσεμπερλίδης Νικόλαος
Πρόεδρος Δ.Σ. ΚΕ.Π.ΚΑ.

Γαζή Γιώτα
Μέλος Δ.Σ. Κ.Ε.Δ.Κ.Ε.

Γιαννακόπουλος Βασίλειος
Εκπρόσωπος Κ.Ε.Δ.Κ.Ε.

Σωτηρίου Ιωάννης
Εκπρόσωπος Κ.Ε.Δ.Κ.Ε.

ΓΕΝΙΚΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Παπανίκος Γρηγόριος

ΤΜΗΜΑ ΔΗΜΟΣΙΩΝ & ΔΙΕΘΝΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΤΗΣ Ο.Κ.Ε.

Για κάθε πληροφορία σχετικά με το έργο και τη λειτουργία της Ο.Κ.Ε. είναι στη διάθεσή σας το Τμήμα Δημοσίων & Διεθνών Σχέσεων της Επιτροπής, υπό τη διεύθυνση της Δρος Μάρθας Θεοδώρου.

Τηλ.: 210 9249510-2, Fax: 210 9249514, e-mail: ipr@oke-esc.eu